

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznamilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Poslanica goriškega nadškofa.

II.

Goriški nadškof je s polno svojo avtoriteto obsodil „Sočo“. Okolo te obsodbe, ki je jedro dolge njegove poslanice, je spletel nič prav jasno propoved o razmerju mej hijerarhijo in lajki. Nabral je lepo vrsto citatov iz sv. pisma in iz raznih cerkvenih pisateljev v dokaz, da so verniki dolžni škofom in duhovnikom brezpogojno pokorščino. A vsi navedeni dokazi govoré zgolj in jedino o pokorščini v verskih stvareh, katere pokorščine doslej tudi najrazupitejši slovenski liberalci ni prerekal, nobeden teh dokazov pa ne govori o pokorščini v političnih rečeh, in ta je povod vsemu razporu na Slovenskem.

Prezvišeni nadškof goriški izjavlja sicer v svoji poslanici, da se popolnoma strinja z ljubljanskim škofom tudi v političnih rečeh, in je s tem priznal, da si prisvaja tudi absolutno avtoriteto v teh rečeh, pozabil pa je dokazati, da ima sploh pravico, pokorščino v političnih rečeh zahtevati.

Mi nismo in ne bomo nikdar priznali škofovske avtorite v posvetnih rečeh, zakaj to bi bil cerkveni absolutizem sans phrase; z njimjenja vse parlamentarno in politično delovanje. Avtoriteta škofov v političnih rečeh je ponižanje človeške dostojnosti. Gosp. dr. Alojzij Zorn! Na dan tistim cerkvenim pravom, katero vam daje absolutno avtoriteto v političnih rečeh; dokler tega ne dokažete, vam v političnih rečeh ne priznamo nikake avtorite.

„Soča“ se ni nikdar zagrešila proti pokorščini, katero je v verskih rečeh kot katoliški list dolžna svojemu škofu. Trditev nadškofa, da „Soča“ „uporno piše proti učeči cerkvi“, je gola in očitna neresnica. Kolikor vemo, ni „Soča“ nikdar zapisala besedice zoper učečo, to se pravi, verske resnice učečo cerkev. Ali so morda napisali v goriški nadškofiji kaka verska stvar? So-li ukori, katere so dobili duhovniki, ki so vračali od svetnih oblastev

dobljene laške ali nemške spise, v kaki zvezi z učečo cerkvijo? Je-li kritika o duhovniških spletkah zoper stanovske tovariše in o duhovniških napadih na narodne posvetne ustanovitve in naprave i. t. d. v kaki zvezi s katoliško vero?

Ne! Vsak lajik sme kritikovati hijerarhijo, čim stopi iz cerkve in poseže v svetne stvari, prav ker hijerarhiji v posvetnih rečeh ne gre nobena avtoriteta, in „Soča“ se je posluževala samo svoje pravice.

Drugo očitjanje, katero je nadškof naperil zoper „Sočo“, je to, da se ni strašila navajati nadškofovega imena, kot bi bil nadškof njene stranke, ali kot bi se z njegovim dovoljenjem ono pisalo, in da je celo rekla „Srečni smo, da pri nas stvari še niso take (kakor na Kranjskem). Naš nadškof daje duhovnikom popolno svobodo v političnem delovanju. Zato blagrujemo Goričane.“

Odkrito povemo, da smo ostrmeli, ko smo prečitali to očitjanje, in naravnost bodi izrečeno: Nadškof dr. Zorn je sam kriv, če se je „Soča“ na ta način pregrešila.

Gospod nadškof pozna menda goriške razmere vsaj toliko, da ve, kak boj so začeli razupiti dr. Mahnič in njegovi pristaši zoper ogromno večino slovenske duhovščine na Goriškem in zoper preogromno večino slovenskega prebivalstva. Stranki, kateri pripada malone vse prebivalstvo in skoro vsa duhovščina goriška, služi „Soča“. Škof ni nikdar pokazal, da obsoja katero teh strank, pač pa se je časih pokazalo, kakor da simpatizuje z narodno stranko časih pa tudi, kakor da simpatizuje z Mahničevimi klikami. Duhovnikom ni delal ovir, če so posegli v politični boj; in zagadelj je bilo povsem naravno, da je „Soča“ iz posamičnih pojavov sklepala, da simpatizuje v gotovih vprašanjih z njo, toliko bolj, ker nasprotniška klika prav pri dotičnih vprašanjih ni zaslužila drugega nego zaničevanje. Škof je fak-tično dajal svoji duhovščini v političnih in drugih rečeh popolno svobodo. Omahoval je zdaj na to, zdaj na ono stran, zato pa mu „Soča“ ni storila nobene krivice.

Nadškofova očitjanja zoper „Sočo“, o katerih smo doslej govorili, so tako malenkostna na sebi, so tako ničeva, da je naravnost smešno zahtevati, naj kdo verjame, da je škof zaradi njih izdal posebno poslanico. Tudi če je „Soča“ v naglici morda kako besedo zapisala, ki ni bila prav umestna, to še ne more biti povod tako slovesnemu nastopu nadškofa. Uzrok mora tičati kje drugje.

Kje? Tega ni težko uganiti. „Najbridkeje“ je goriškega nadškofa užalilo, da je „Soča“ njega stavljala v protislovje z ljubljanskim škofom in slednjega ostro in brez pardona kritikovala.

Zdaj vemo vse! Ta odstavek, kateri smo že v včerajšnji številki natisnili z razprtimi črkami, kaže, da je res, kar se govori v šenklaških krogih v Ljubljani, da je ta burja zoper „Sočo“ pri-pihala iz ljubljanske škofije.

Dvomimo zelo, da bi bilo goriškega nadškofa ravno to najbridkejše užalilo, da ga je „Soča“ postavljala v protislovje z ljubljanskim škofom. „Soča“ je s tem konstatirala le vsemu svetu znan faktum. Goriški nadškof je do izdaje te poslanice v političnih rečeh fak-tično povsem drugače postopal nego ljubljanski škof. Dočim se je ljubljanski škof poganjal za absolutno avtoriteto v političnih rečeh, si je goriški nadškof doslej ni nikdar lastil; dočim je ljubljanski škof s posebnim pastirskim listom in v nasprotju z državnimi osnovnimi zakoni prepovedal duhovnikom, kandidovati v imeni narodne stranke, in za svoje kandidate izpostavljati Sv. Rešnje Telo, je pri volitvah na Goriškem ostal nadškof povsem pasiven, dasi je program kranjske narodne stranke, kakor ga je določil shod zaupnih mož, vzprejela tudi goriška narodna stranka in delujeta torej obe stranki na podlagi identičnega programa. Dočim je ljubljanski škof skušal uničiti narodno stranko na Kranjskem, ni goriški škof niti prsta genil, da stori to glede narodne stranke na Goriškem. Protislovje mej goriškim nadškofom in ljubljanskim škofom je bilo torej do te poslanice očitno.

Ljubljanski škof je agresivne nature in zato

Listek.

„Visoka zbornica“.

IV.

Načelnik poljskega kluba Filip vitez Zaleski: Bolj podoben fcaucirju nego državniku, sicer pa ni ne prvo ne drugo. Sredajevelik, širok a vender elastičen. Jako široko lice, črni, nekoliko osiveli kotelci, velika usta, precej velik nos s širokimi nosaicami, bledorumeni barva, visoko čelo, pleša do vratu. Vedno jako skrbno oblečen. Ljubi posebno pačuli. Če ga iščejo v zbornici sluga, gredo za vonjem, kateri polni vse sobe, koder je hodil. Dober človek, ki se vedno dolgočas. Dolgčas ga je mučil, ko je bil nazestnik o Lvovu, sledil mu je v ministersko palačo na Schillerjevem trgu in ga ni zapustil, odkar je načelnik poljskemu klubu. Kot uradnik je bil jako vester, dasi malo energičen. Po svoji avstrijsko birokratični vzgoji je za vse prej sposoben, ko za vodjo kluba poljskih magnatov. Kot načelnik se čuti jako nesrečnega in le želja, igrati kako ulogo, ga zadržuje na tem mestu. Vsa Badenijeva frakcija poljskega kluba spletkari proti njemu, mogočen zavestnik pa mu je njegov svak Abrahamowicz. Za dolgočasnost političnega dela se odškoduje rad drugod: svet, ki se samo zabava, zna njegove zasluge

bolje ceniti, kakor poljski klub. Iz kratka: Ljubeznjiv, dober človek, dosti izobražen, ki se pa prav po nepotrebnem s politikom bavi.

Vodja nemškoliberalne stranke grof Gandolf Kuenburg: Velik, širokopleč, siva polna brada, šestinasti lasje, težka hoja. On je grof neplemenitaškega krila nemškoliberalne stranke. Samo tej okolnosti se ima zahvaliti za svojo karijero. V dobi 32 let je iz namestnika državnemu pravdniku v Welsu postal minister na Dunaju, a se kmalu potem umaknil na mirnejše mesto senatnega predsednika pri najvišjem sodišču. Svoji stranki služi ravno tako pošteno, kakor nerodno, takisto rad, kakor nekoristno. Ima jako resne misli o svojih dolžnostih kot „vodja“ ter se nauči z veliko resnobo govore in izjave, katerih prednašanje mu je stranka prepustila. Žal, da ima slab spomin; časih mora žrtvovati cele noči, da se nauči tako lekcijo o „nemštvu in napredku“. Končno jo ponavlja še glasno v zborničnih hodnikih. Bil je prijatelj „velikega Ernesta“, kateri ga je svoj čas poslal nekako za mestodržca v Taafsovo ministerstvo. V tej službi je bil zvest, marljiv in pošten ter jo je zapustil zdrav, čim je videl, da je njegova krepkost v nevarnosti. Razen poštenosti nima nobene tistih lastnosti, katere bi vodja kake stranke moral vsaj imeti.

Vodja katoliške ljudske stranke Josip baron Dipauli: Rumenorjavo lice, nenavadno ostro rezane, običajno stisnjene ustne, redki, črni brki, temnočrni, tu in tam nekoliko osiveli lasje. Drži se naprej, hoja kaže njegovo nervoznost. Je srečen, kadar se o njem govori. Trudil se je krčevito, a zaman, da bi v Hohenwartovem klubu igral prvo vijolino. Končno je dosegel, da je postal kapelnik lastnega kluba. Izbral je v to prav primeren čas, zakaj Badenijeva volilna reforma s peto kurijo ga naredi voditeljem močne kapele. Za časa koalicije si je poleg dra. Rutowskega pridobil največ zaslug za prepričanje volilne reforme. Rutowski je to dosegel s tem, da je premalo ponujal, Dipauli s tem, da je preveč zabteval. Principijelne opozicije ne dela nobeni vladi, toliko več pa sitnostij. Dunajski protisemitizem je za njegov ukus prerobal, a popularnost dunajskih tribunov je kriva, da ne more spati. Brez miru ga vleče zdaj k demagogiji, zdaj k vladi. Do zavzetja Rima je bil častnik v papeževi vojski, zdaj bi bil rad general papeževe civilne vojske. Se zmatra za bodočega ministra. Mogoče, da to kdaj postane. Njegovi nasprotniki precenjujejo njega značajnost in podcenjujejo njega znanje. Več ko to pa je vredno njegovo vino, katero toči ne glede na konfesijo pivcev.

Dr. Edvard Suess: Visoka, impozantna po-

je umevno, da mu omahljivost, neodličnost in pasivnost mehkega goriškega nadškofa ni ugajala. Bolelo ga je, da v goriški nadškofiji ni mogel njegov varovanec in ljubljenec dr. Mahnič dobiti odločilnega upliva. Pripoveduje se, da je že neštivilnokrat skušal pridobiti nadškofa Zorna popolnoma za Mahničevo stranko, a vselej zaman. Zdaj je bila nova, jako ugodna prilika za tak poskus. „Soča“ je po besedah nadškofove poslanice dolžila Missio, da je izvršil „fidei violatae crimen“, da je kompromitoval katoliško vero in ves duhovski stan, da je v zlobne namene zlorabljal izpostavljenost sv. Rešnjega Telesa in da je več družega tacega zelo slabega ustanovil.

Te obdolžitve, o katerih osnovanosti ali neosnovanosti ne moremo govoriti, ker bi bili sicer zaplenjeni, ti napadi na ljubljanskega škofa so pravi in jedino resnični povod poslanici goriškega nadškofa. Po teh napadih se je moral nadškof odzvati prošnji ljubljanskega škofa, in tudi ko bi hotel, bi ne bil mogel upreti se zahtevi, naj nastopi zoper „Sočo“. Tudi ko bi tega ne govorili ljubljanski duhovniki, lahko to vsakdo posname iz same nadškofove poslanice.

Povod obsodbi, katera je zadela goriško „Sočo“ je torej iskati v ljubljanski škofiji. Nadškof dr. Zorn je izkazal ljubljanskemu škofu uslugo, jako veliko uslugo, ker ni zadel samo „Soče“ nego tudi prvič pred vsem svetom pokazal, da se strinja s političnim delovanjem njemu podrejenega ljubljanskega škofa.

Ker so bili Sočini napadi naperjeni zoper politično delovanje ljubljanskega škofa, si je moral nadškof prilastiti avtoriteto tudi v političnih rečeh, da je sploh mogel nastopiti za ljubljanskega škofa, da pa bi prikril izvor in namen poslanice, je udaril tudi po laškem „Corrierru“, ob katerem se doslej še ni spodtikal, dasi se že dvajset in več let bori zoper hijerarhijo in vero, ter navedel tudi nekaj drugih na sebi do cela piškavih razlogov, ki pa nikogar ne preslepe.

Nova krivica.

Dobili smo naslednji s št. 11.945. zaznamovani dopis:

V št. 107 „Slovenskega Naroda“ od dne 9. t. m. priobčili ste članek „Nova krivica“.

Na podlagi § 19 tisk. zakona želim da blagovolite v eno prihodnjih številčk svojega lista na ravn istem mestu in z enakimi črkami sprejeti naslednji popravek:

1. Ni res, da je pri zadnjem ljudskem številjenju g. okr. komisar Kremenšek v neki občini naštel toliko Nemcev, da je ostrmelo celó pristojno oblastvo na Dunaju, kateremu so se predložili dotični operati.

2. Ni res, da je gosp. Kremenšek v svoji gorečnosti naštel veliko več Nemcev kakor Slovencev, pa pozabil, da se pri predidocem številjenju v dotični občini ni našlo skoraj nič Nemcev.

3. Res pa je, da je gosp. Kremenšek le v blaškej in žitarovaškej občini l. 1891 ljudstvo popisaval in pri tem popisovanju našel, da je v blaškej

stava, nekoliko sključena od bremena štiridesetletne profesure in petindvajsetletnega mandata. Prava učenjaška glava. Geolog svetovne slave. Že kot jako mlad mož, ko je služboval v dvornem muzeju, je obelodanil interesantne spise o brahijopodih, terciarnih plasteh in vulkanih. Glavni spis njegov: Obraz zemlje. Na vsak način se spozna pod zemljo bolje, nego na zemlji. O socijalnih potrebah in tirjatvah sedanje dobe se mu niti ne sanja. Njegovo mišljenje in govorjenje je tako staromodno, kakor njegov ovratnik in njegova kravata. Nekdaj je bil svobodomislec, kulturoborec, naskakovalec templjev; danes hodi v copatah in sklepa kompromise. Bil je dolgo let poročevalec o vodovodu v dunajskem občinskem svetu. Od tedaj je v svoje vino vlil jako mnogo vode in je zdaj jeden iz najbolj vodenih zagovornikov vodenega liberalizma. Leta 1874. je v svojem slavnem govoru o konfesionalnih zakonih rekel ultramontancem: „Kakor se je reklo, da so kralji vzgijali Jakobince, tako se sme reči, da so papeži vzgijali ateiste.“ Pred nekaj meseci pa je svojim volilcem v Leopoldovem predmestju (!) rekel, da so dogme za ljudstvo neobhodno potrebne in da se morajo učitelji s kateheto sprijazniti. Nobenega stavka ne izreče, da bi ne vpletel kake prispejube, v vsakem njegovem govoru se najde kaka parabola. Rad pripoveduje bajke in z odraslimi ljudmi govori

občini 1565 ljudi sè slovenskim in 20 ljudi z nemškim občevalnim jezikom; v žitarovaškej občini oglasilo se je 1548 ljudi za slovenski in 50 ljudi za nemški občevalni jezik. Leta 1880 bilo je naštetih v občini Blato 1685 Slovencev in 1 Nemec; v občini Žitaraves 1555 Slovencev in 29 Nemcev.

Višja oblast je dotični operat le na znanje vzela in ni odredila nikakega novega popisovanja.

4. Res je dalje, da je g. Kremenšek operat ljudskega popisovanja za leto 1890 v občini Prevalje, kjer se je ljudstvo od občinskih organov popisalo, pregledal in popravil. To zgodilo se je vsled ukaza visoke c. kr. deželne vlade v Celovcu.

Pri popisovanju od strani občinskih organov naštel se je v občini Prevalje 2485 Nemcev in 2459 Slovencev. Gosp. Kremenšek našel je 3311 Slovencev in 1633 Nemcev. Leta 1880 bilo je naštetih 4267 Slovencev in 842 Nemcev.

C. kr. okrajno glavarstvo v Velikovcu dne 17. maja 1896. Voditelj: Ott.

Državni zbor.

Na Dunaji, 20. maja.

Razprava o reviziji zemljiškodavčnega katastra in zlasti zahteva, naj se skupna svota zemljiškega davka zniža za dva in pol milijon mesto za pol drugi milijon, kakor je vlada predlagala, je dala finančnemu ministru Bilinskemu povod, da se je danes oglasil. Ministrov govor je obudil največjo senzacijo. Bilinski je opozarjal na velikanske žrtve, katere namerava vlada storiti v prid kmetijstvu, in izjavil, da bi vlada, če se sklone znižanje za 2 1/2 milijona, v melioracijske in druge kmetijske namene ne mogla ničesar več storiti. Minister je tudi povdarjal, da državne finance nikakor niso tako ugodne, kakor se navadno govori, kar se po kaže zlasti v letih 1897. in 1898. Povišanje davkov je neizogibno, zlasti davki na pivo, žganje in sladkor, sicer nastane zopet deficit.

Debata o reviziji zemljiškodavčnega katastra je bila še dolga, a nezanimiva.

Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 21. maja.

Dunajski protisemitje so jako nevoljni zaradi nagovora namestnika pri slovesnem zapriseženju župana. Ugajalo jim ni, da je namestnik naglašal, da se ne sme delati razlike mej verami. Če bi se protisemitska stranka po tem ravnala, je kmalu ob vso popularnost. Povzdignila se je najbolj s tem, da je zabavljala proti židom. Če nesme nadaljevati borbe proti židovstvu, bode s svojo modrostjo hitro pri kraju. Tudi to ni protisemitom ugajalo, da je opominjal namestnik, da naj se mestni zbor drži le strogo občinskega delovanja. V tem oziru se da malo popularnosti pridobiti. Veliko ljubše bi protisemitom bilo, ko bi smeli zabavljati proti židom in pa proti Madjarom, zaganjati se v vladno upravo. Na ta način bi se tudi nekaj časa prikrivali neuspehi pri mestni upravi. Protisemitje sami se ne upajo dosti zboljšati razmer na Dunaju, to je bilo vidno

kakor z otroci. Čuti, da je zastarel, sluti, da nima nikake zveze več z našo dobo. Negotov je, podoben zastarelemu uvodnemu članku. Njegov glas je primeren njegovemu imenu: sladak je, mehak in vibrira koprneče. Če se upre dru. Luegerju, dobi poslušalec utis, kakor da suha redovnica raskošni grešnici propoveduje o pristojnosti. Vse, kar je novo, ga prestraši. Ljudij ne dohaja več, se ne more z njimi učiti. Ako sliši kaj o splošni volilni pravici, misli koj na razdelitev imetij in na svobodno ljubezen. Za časa Taaffeja je nekoč rekel: „Kar se tu imenuje konservativna stranka, ni drugega, kakor egoizem gotovih stanov, konstruiran kot politično načelo.“ Ko bi danes kdo drugi ta stavek povsem doslovno izrekel glede liberalne stranke, bi bil Suess ogorčen, resnično ogorčen. Vzlic njega nespametnosti in vzlic vsem slabostim je poštena duša. Celo njegovo sentimentalno komedijantstvo je naravno, ne narejeno. Obzorje njegovo ne seže čez njegovo pisalno mizo; pozna svet samo iz knjig, novih knjig pa ne čita. Duh njegov je podoben knjižnici v oddaljenem provincijskem mestecu: tam so zdaj moderni stari romantiki, vele-mesto je pa pri naturalistih. Suess je najznamenitejši učenjak, najdovršnejši krasoslovec, najdobrotnejša duša in najnerazumnejša glava celega parlamenta.

iz županovega govora, ki je naravnost priznal, da ne bode moč ustreči pričakovanjem, ki jih stavi prebivalstvo v novi občinski zastop.

Narodno mnenje in poljski klub. Do sedaj se je navadno poljski klub ponašal, da zastopa mnenje narodovo. Poslednji čas pa vedno jasneje postaja, da narod poljski se ne ujema z njega poslanci. Poljski poslanci mislili so obrniti se do članov gospodske zbornice, naj sklone, da bodo v novi kuriji javne volitve poslancev. Proti temu so pa začele se nabirati peticije po Galiciji. Podpisujejo jih Poljaki in Rusini. Poslale se bodo gospodski zbornici. Tako bodo na Dunaju izvedeli, da gališko prebivalstvo ne odobruje postopanja svojih poslancev in bi se jih najrajše zuebilo. Te peticije so najjasnejši dokaz, da sedanji poljski poslanci le vsled tega sede v zbornici poslancev, ker se močno pritiska na volilce. Ko bi se svobodno volilo, bi v kmetijskih občinah ne bil voljen skoro noben sedanjih poslancev.

Dopolnilne volitve za deželni zbor v Tarnopolu. Gališki namestnik bode imel v kratkem priložnost pokazati, če je vreden naslednik grofa Badenija. V tarnopolskih kmetijskih občinah je izpraznjeno mesto deželnega poslanca. Za ta mandat kandidujejo minister dr. Rittner, Rusin Romančuk, socijalni demokrat Breiler in član poljske narodne stranke profesor dr. Balasiez. Volilni boj bode torej gotovo jako živahen. Da je še grof Badeni namestnik gališki, bi bil gotovo minister dr. Rittner izvoljen, naj bi tudi prišla potem kaka pritožba proti volitvi. Najbrž bode tudi pod sedanjim namestnikom volitev ravno tako se končala. Gališki okrajni glavarji že imajo skušnjo, kako se mora voditi volitve, da zmaga vladni kandidat. Posebno za deželne volitve je to lahko, ker deželni zbor ne pretresava protestov proti volitvam, temveč kar volitve potrdi.

Poljaki in Madjari bili so dosedaj najboljši prijatelji. Sedaj pa kaže, da se bodo razmere nekoliko premenile. Poljski listi v Galiciji in na Ruskem-Poljskem že protestujejo proti ogerski tisočletnici in naravnost nagovarjajo prebivalstvo, naj ne hodi na razstavo v Budimpešto, ker Madjari zatirajo ogerske Slované. Seveda so nekateri poljski listi, ki zagovarjajo Madjare, a to so glasila poljske žlahte, katera je že vsled sorodniških zvez v prijateljstvu z madjarskimi magnati. Časopisi pa, ki zastopajo pravi narod poljski, pa ne kažejo za Madjare nobenih simpatij in tudi ne prinašajo nobenih poročil o madjarski razstavi. Veseli nas, da se tudi Poljaki začenejo zavedati svojega slovanskega pokolenja in nočejo več podpirati najhujših sovražnikov slovanstva.

Carjevo kronanje. Bodoči terek bode kronanje ruskega carja. Te dni se vrše velike priprave. Odšli so od vseh evropskih dvorov zastopniki v Moskvo. H kronanju je potoval tudi bolgarski knez Ferdinand. Spremlja ga ministerski predsednik Stojilov, kar kaže, da ima to potovanje tudi političen pomen. V soboto vzprejme car v slevesni avdijenci veleposlanike in poslanike. V ponedeljek se preneso carski vladarski znaki v Kreml. V terek zvečer bode v Moskvi velikanska razsvetljava. V sredo pa bode car vzprejemal čestitke in zopet bode razsvetljava in velika pojedina v „Granatovej Palači“. Končale se bodo slavnosti z veliko ljudsko slavnostjo dne 30. maja in s plesom pri francoskem veleposlaniku, katerega stroški bodo znašali jeden milijon rubljev.

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 20. maja.

(Konec.)

Obč. svet. dr. Starč je poročal je o odobrenju dolžnega pisma glede hranilničnega posojila v znesku 200.000 gld. Kakor znano, dovoljeno je mestni občini, da najame posojilo v znesku 500.000 goldinarjev ter se namerava za sedaj realizovati le posojilo 200.000 gld. Pri tej priliki trdil je obč. svet. dr. Gregorič, da je mestna občina pri kreditnem zavodu v Trstu najela posojilo 30.000 gld. Govornik vpraša, zakaj se je ta denar najel v Trstu, a ne pri kakem domačem zavodu in zakaj se je nadalje najelo v Trstu posojilo 60.000 goldinarjev ter želi tem bolj pojasniti, ker je zlasti glede finančnih vprašanj potrebna popolna jasnost, a je sedaj jako težko izvedeti resnico. Župan Hribar izjavi na predgovornikovo vprašanje, da se omenjenih 60.000 gld. nikdar ni najelo v Trstu, pač pa pri kreditnem zavodu 30.000 gld., a to brez znanja občinskega sveta in proti volji finančnega odseka. Predgovorniku je vse to dobro znano in jako čudno je, da v sedanjem stadiju mestne uprave stavlja taka vprašanja. Debata o tej stvari je čisto nepotrebna in gospod dr. Gregorič privlekel je zadevo za lase v zbornico. Občinski svet je dokazal, ko je napravil tabula rasa, da hoče popraviti, kar se je grešilo brez njegove vednosti. Ko bi predgovornik bil to zadevo vsaj

pred 2 letoma spravi v razgovor, bilo bi to umestno, sedaj pa je to le govorjenje skozi okno in neumestno tem bolj, ker se dr. Gregorič ni niti dobro informiral o stvari in je zlasti trditev, da se je najelo v Trstu 60.000 gld., popolnem izmišljena. Tako pospanje je nevrčno občinskega svetovaleca. Gospod dr. Gregorič predložil je tudi deželni vladi pritožbo o slabem mestnem gospodarstvu in lahko si mislimo, da je ta pritožba isto tako neosnovana kakor njegove trditve v tej zbornici. Opozicija je gotovo v vsakem zastopu potrebna, a ne taka, kakor jo dela tukaj predgovornik; to je fakcijska opozicija. Župan Hribar konečno obžaluje, da se na tak način govori v mestnem zboru. Obč. svetovalec Svetek omenja, da je vprašanje gospoda dr. Gregoriča le pogreta kaša iz proračunske debate ter pojasni, da se je denar v znesku 55.000 gld. za prispevek k zgradbi dolenjskih železnic najel pri mestni hranilnici ljubljanski, a ne v Trstu. Potem se je pri glasovanju odobrilo dolžno pismo glede hranilničnega posojila v znesku 200.000 gld.

Obč. svet. dr. Starč poročal je o prošnji hišnih posestnikov M. Gerberja, F. Gestrina, R. Kirbischa in „Matiče Slovenske“ za izpremembo regulacijske črte ob nabrežji Ljubljane. Dotični posestniki prosijo, naj bi projektovano nabrežje imelo le 8 metrov širnosti, a ne 12, ker bi zaradi ozkih stavbišč sicer posestnikom primankovalo prostora za zgradbo zadnjih traktov. Z ozirom na to, da tam ni pričakovati posebno živahnega prometa, nasvetoval je poročevalec, naj se prošnji ugodi. Ko sta se obč. svet. Kozak in Žitnik priporočala predlog, bil je soglasno vzprejet. — Prošnja gospe Ivane pl. Zhubrove, naj bi se širokost Novih ulic določila na 12, a ne na 14 metrov, bila je brez debate odklonjena.

Obč. svet. Senekovič poročal je glede nakupa stavbišča za električno centralo. Nadzorovalni odsek za zgradbo električne naprave nasvetuje, naj se centrala zgradi ob voglu Parnih in Pristavskih ulic in naj se dotični svet, v kolikor ni last mestne občine, kupi od bratov Tönnies za 4000 gld. Predlog bil je po nekaterih opazkah obč. svet. Kozaka, ki se boji, da bode dim nadlegoval tamošnje okolice, z veliko večino vzprejet.

Konečno interpeloval je obč. svet. dr. Krisper, zakaj se je razpravljalo o nakupu stavbišča za električno centralo, čeprav to predmet ni bil na dnevnem redu, a nujnost za njegov predlog je bila odklonjena. To je baje dvojna mera in zdi se mu, da imajo nekateri mestni očetje patent. Podžupan dr. vitez Bleiweis je odgovoril, da je zadeva resjako nujna in da se v enakih slučajih tudi gospod dr. Krisper lahko posluži patenta.

Ob 8. uri zvečer zaključil je potem predsednik javno sejo. Potem sledila je tajna seja, ki se bode jutri zvečer nadaljevala.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. maja.

— (Slovesna črna maša) Povodom smrti nadvojvode Karola Ludovika služil je danes ob 10. uri dopoldne v stolni cerkvi prevzvišeni knezoškof dr. Missia ob veliki asistenci slovesno črno mašo, katere se je v odsotnosti deželnega predsednika udeležil dvorni svetnik Schemerl s svetniki in uradniki deželne vlade, zastopniki deželnega odbora, občinskega sveta ljubljanskega, načelniki raznih uradov in korporacij, učiteljski zbori tukajšnjih učnih zavodov, častništvo tukajšnje garnizije in obilo drugega občinstva.

— (O izvolitvi gosp. Hribarja županom ljubljanskim) piše „Mir“: Dne 8. t. m. je bil v Ljubljani po odstopu župana Grassellija, ki je županoval 14 let, malone jednoglasno izvoljen županom dež. posl. in ravnatelj zavarovalne banke „Slavije“ blag. g. Ivan Hribar. Znan je g. Hribar kot navdušen narodnjak, kot posebno delavna moč, ki je s svojim delovanjem baš v prid beli Ljubljani že pokazal, da je pravi mož za tako odlično pa tudi težavno mesto. Ravno v sedanjih težavnih razmerah, ki vladajo v ljubljanski mestni hiši, je treba prav delavnega in na vse strani skrbčevega župana, da spravi v pravi tir in v red mestno gospodarstvo. G. Hribar bode se poprijel velike naloge z vso unemo in zato gotovo tudi s trajnim uspehom. On se je pokazal vedno iskrenega prijatelja tudi nam koroškim Slovencem in upamo, da nam ostane naklonjen tudi na novem mestu. Preko Karavank mu kličemo srčen „Na zdar“ s posebno željo, da se mu posreči uglediti nasprotstvo mej ljubljanskimi strankami.

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) priredi po incijativi svojega člana, g. Frana Čudna, tukajšnjega trgovca z bicikli, kateri je podaril v to svrhu 3 krasna darila, na progi Ljubljana-Vrhnika dne 31. maja t. l. dirko in sicer od 2. kilometra na Viču tik gostilne „Amerika“ do „Čitalnice“ na Vrhniki. Start točno ob 4. uri popoldne pri 2. kilometru na Viču. Pristop k dirki je dovoljen samo

dosedanjim članom gori navedenega kluba, kateri so kupili svoja kolesa pri g. Čudnu. Vsak, kdor se udeleži dirke, ima se oglasiti pismeno v zaprtem pismu odboru in sicer je določen čas do 6. ure dne 29. t. m. Na pozneje došla oglasila se ne bode več oziralo. Vsak dirkač ima priložiti pismeni prijavi ulogo 3 kron; te uloge se bodo porabile v namen zgradbe dirkališča. Kakor je razvidno iz tega poročila, ima ta dirka za klub bolj interni pomen, a ravno zaradi tega je pričakovati zanimive udeležbe, ker je nam znano, da stoji klubu na razpolaganje mnogo izbornih dirkačev. Opozarjajo se še posebej na to dirko zunanji člani klubovi.

— (Lady Isabel Burton †) Pred kakimi tremi tedni je umrla na Angleškem gospa Isabel Burton, ki je preživela nekaj let v naših krajih. Nje soprog Richard Burton je bil angleški konsul v Trstu od 1875 l. do svoje smrti 1890. leta. Udeležila se je sloveča rajnica z njim antropološkega in prazgodovinskega shoda, ki je zboroval dne 28. in 29. julija 1879. leta v Ljubljani. Kdor je prisostoval sestankom tega shoda, mimogrede rečeno, prvega te vrste, spominja se gotovo elegantne dame, katere izredno impozantna prikazen je nase obračala občo pozornost. Zgodovina njene zakonske zveze z Burtonom je bila uprav romantična. Krasna Isabel je bila hči ponosnega plemenitaša iz stare in bogate obitelji Arundell of Wardour in se je seznanila slučajno v nekih toplicah z Burtonom, mladim, navdušenim, a takrat še malo poznanim znanstvenim potovalcem in pisateljem. Iskrena ljubezen se je takoj unela v njenem in v njegovem srcu, a njeni prevzetni sorodniki so se ustavljali njiju združitvi. Burton se je ločil od neveste si izbrane z obljubo, da si hoče pridobiti slavno ime in potem iznova stopiti pred Isabeline roditelje. Več let ni bilo ničesa čuti o njem; mudil se je v osrednji Afriki, nevesta pa je verno nanj čakala in točno zapisovala, kar se je godilo po svetu za tega časa. Naposled se je Burton vrnil in učene svoje rojake presenetil s poročilom o svojem potovanju po Afriki in njega znanstvenih uspehih. Burtonovo ime je zaslovelo in Isabelina obitelj se ni več protivila možitvi. Po poroki sta mnoga leta vedno skupaj potovala in veliko neznanega sveta, starega in novega, prehodila ter srečno prebila neizmerne težave in neštivilne opasnosti. Zdaj ju je zopet združila smrt; skupni grob ju krije.

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) prosi vse hšne posestnike, oziroma podjetnike, ki podirajo hiše, a ne bi radi daleč odvažali šuto, da napeljujejo isto na prostor, odmerjen za zgradbo dirkališča, t. j. tik železnične proge, ob cesti v Šiško na sedanjem igrišču za otroke, pod Tivoli. Odbor klubov bo interveniral po znancih tudi osobno v tej zadevi na pristojnih mestih.

— (Ponesrečil) je včeraj železniški delavec Melhijor Rauscher. Nesel je z dvema drugima delavcema težak zaboj se spodtaknil ob relsu in padel, zaboj pa njemu na trebuh. Mož je bil jako težko ranjen. Odnegli so ga v bolnico kjer je bil koj operiran. Operacija, na sebi smrtnonevarna, se je sicer popolnoma posrečila, a vendar ni dosti upanja, da bi mož okrevljal.

— (Poročil) se je včeraj advokat v Kranju gosp. dr. Fran Prevč z gospodično Antonijo Bučarjevo iz Kostanjevice. — Včeraj se je na Brezjah poročil lastnik gostilne „pri Petranu“ na Bledu g. Viktor Klinar z gosp. Ivano Kettejevo z Vrhnike. Čestitamo!

— (Nova posojilnica) se je ustanovila v Sodražici pri Ribnici. V načelstvo izvoljeni so g. Jakob Lovrenčič trgovec in posestnik kot ravnatelj, dež. poslanec g. Primož Pakiž kot njega namestnik, kot odborniki pa gg. Fran Fajdiga, Fran Hudolin, Martin Kerže, Ivan Lušin, Luka Mikolič in Jože Vesel. S poslovanjem prične nova posojilnica takoj po registriranju. Pri osnovnem zborovanju ni bilo gospoda župana Drobniča.

— (Čitalnica v Vipavi) priredi o binkošti izlet na Nanos, k Predjani in v Postojno. Odhod v soboto ob treh popoldne. Pri Sv. Hieronimu se snidejo izletniki z izletniki „Slov. plan. društva“ iz Ljubljane, s katerimi odidejo potem skupno k Predjani in v Postojno.

— (Razkrita tajnost) Dolgo let je sedel v Gradcu baron Kübeck kot cesarski namestnik. V teh dolgih letih je prišlo mej ljudi nepravdno malo odklovanj. Mislilo se je, da so se na Štajerskem ljudje tako podemokratili, da so o redovih dobili pametne nazore. Kaj še! Istina se je šele sedaj izvedela. Ko je baron Kübeck odstopil, našlo se je v neki miznici mnogo stotin predlogov in prošelj za odklovanja. Ljudje so zahtevali redove iz najrazličnejših nagibov in navajali najraznovrstnejše zasluge, a namestnik

je vse te prošnje skrbno shranil v svoji miznici, na Štajerskem pa je glede redov vladala grozna suša. Sebi je namestnik Kübeck seveda privoščil vse redove, katere je mogel dobiti, drugim pa ne, v sled česar so prišli Štajerci na glas, da so demokratije. To pa niso. Tudi na Štajerskem je nebroj zevajočih gumbic in če se jih usmili novi namestnik, mu je zagotovljena hitra popularnost.

* (Ljubavna tragedija.) V Temešvaru je najbogatejši trgovec s svinjama, 79 let stari Demeter Popović, dvakrat ugtrelil na svojo 22letno ljubimko, potem pa sam sebe ustrelil v srce. Ljubimka je le lahko ranjena, stari zaljubljenec je obležal mrtev. Urok poskušnemu umoru in samomoru je bila — ljubosumnost.

* (Bomba pred kraljevsko palačo) Dne 18. t. m. je v Madridu pred kraljevsko palačo razpočila velika bomba, napolnjena s smodnikom. Škode ni naredila nobene.

* (Nesreča.) V Bingerlochu ob Reni na Nemškem je včeraj na velikem parniku „Disch“ eksplodiral kotel in raznesel ladjo na kosce. Kapitan, njegova žena in štirje njegovi otroci ter osem mornarjev je bilo ubitih. Rešil se je le eden mornar.

Darila:

Za spodnještajerski jubilejski zaklad so darovali Gg. Mihael Vošnjak, drž. poslanec v Celju 200 kron; dr. Benjamin Ipavic, zdravnik v Gradcu 20 kron; Anton pl. Sušic, c. kr. polkovnik v pokoju v Celju 100 kron; dr. Josip Serbec, odvetnik v Celju 400 kron; dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celju 200 kron; Jernej Žitak v Vojniku 18 kron; posojilnica v Celju 1000 kron; Jurij Detiček, c. kr. notar v Celju 200 kron; posojilnica v Marenbergu 20 kron; Dragotin Hribar, posestnik tiskarne v Celju (povodom svoje poroke) 200 kron

Književnost.

„Hrvatskih narodnih pesnij“ I. del izda letos „Matica Hrvatska“. Začetni zvezek tega monumentalnega dela izide z letošnjimi Matičnimi publikacijami vred, toda kot izven red na knjiga, na katero se treba posebej naročiti. Zato gg. Matičarje tukajšnjega poverjenstva in druge prijatelje hrvatskega slovstva najljubneje vabim, da meni ali pa pooblaščenca ad hoc g. knjigovezu I. Bonaču blagodele do konca tega meseca javiti cenjeno naročilo. Omenjena knjiga, obsegajoča preko 40 tiskanih pol, bode stala člene Matice Hrvatske in dijače 1 gld. 50 kr. — Podpisani sprejema tudi ude Svetojeronimskega društva, ki izdaje po pet prosto narodnih knjig na leto. Lani je poklonilo svojim članom ilustrovani koledar „Danico“, dr. Stadlerja „Život G. n. J. Kr.“, Novakovo povest „Majstor Adam“, Stole Koreničavo knjižico „Čovjek od ženidbe do smrti“ in IV. zvezek Trstenjakovih „Životinj“ (gl. poročilo o poslednjih knjigah v „Dom in Svetu“ št. 10.) Dosmrtnina Svetojeronimskemu društvu znaša samo pet forintov, letnina pa 50 kr. Letošnje knjige izidejo koncem grudna. — Ivan Vrhovnik, župnik v Trnovem v Ljubljani.

Brzjavke.

Dunaj 21. maja. Poslanska zbornica je danes nadaljevala razpravo o reviziji zemljiško-davčnega katastra. Na bergoj je obširno in temeljito obrazložil želje in potrebe tržaške okolice in obudil viharo veselost, ko je povedal, da so v komisiji, ki je leta 1881. na Primorskem cenila zemljišča, bili ljudje, ki niso razločili rži od ječmena, niti krave od bika.

Dunaj 21. maja. V sinočni seji je zbornica razpravljala o reviziji zemljiškega katastra. Tudi danes bo večerna seja, v kateri se dožene specialna razprava o tem zakonu.

Dunaj 21. maja. Slovensko-hrvatski klub se je danes polnoštevilno zbral na sejo. Načelniku Bulatu je klub naročil, naj na najvišjem mestu sporoči sožalje o smrti nadvojvode Karla Ludvika in naj jutri pri pogrebu klub zastopa.

Dunaj 21. maja. Ministerski predsednik Badeni se izreče v jutrišnji seji poslanske zbornice o kompetenci deželnega zbora glede ustanovitve novih sodišč na Češkem. Ministerski svet se je danes o tem posvetoval.

Praga 21. maja. Sokolsko slavnost v Toplicah je vlada prepovedala.

Narodno-gospodarske stvari.

— Državne železnice. Po razglasilu „Wiener Zeitung“ se razpisuje nabavo in postavljenje daljnega dela železnega mostu za dunajsko državno železnico. Ponudba naj se uložij vsaj do 27. maja pri c. kr. generalnem ravnateljstvu avstrijskih državnih železnic. Pogoji in drugi pomočki se lahko ogledajo pri c. kr. stavbenem ravnateljstvu za dunajsko mestno železnico VII. Mariabilferstrasse šte. 126. prvo nadstropje.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkemu prebavljenju in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prasek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Skatljica velja 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrčno zahtevati MOLL-ov preparat, za znanovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (1756-7)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Ivana Stefanica posestvo v Znanovcu (v drugič) dne 26. maja v Kostanjevici.

Henrika Höselmayerja v Ljubljani premičnine (hišna in gostilniška oprava, vina itd.), cenjene 3224 gld. 22 kr., dne 27. maja in 18. junija v Ljubljani.

Marije Plankar zemljišče v Poljanah, cenjeno 1490 gld., (v drugič) dne 28. maja v Zatičini.

Konkurs: Jožef Sever, trgovec v Št. Jarneju; konkursni komisar okr. sodnik Weikhard Gandini v Kostanjevici, začasni upravitelj konkursne mase notar Aleksander Hudovernik v Kostanjevici. Shod upnikov dne 27. maja; tirjatve do konkursne mase je zglasiti do dne 1. julija pri okr. sod. v Novem mestu; dan za likvidacijo bo 11. julija.

Umrti so v Ljubljani:

15. maja: Jožef Tekavec, delavčev sin, 3 mesece, črevesni katar.

17. maja: Ana Tavželj, posestnikova hči, 3 leta, Florijanske ulice št. 33, davica. — Lorenc Južina, delavčev sin, 9 mesecev, Poljanska cesta št. 51, otrovljenje krvi.

Dne 18. maja: Leopold Kramar, posestnikov sin, 10 dnij, Kurja vas št. 6, božjast.

Meteorologično poročilo.

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
20.	9. zvečer	729.7	14.8	sl. jvzh.	jasno	
21.	7. zjutraj	727.0	9.7	sl. svzh.	jasno	0.0
	2. popol.	727.0	13.8	nerazločen	dež	

Srednja včerašnja temperatura 15.5°, za 0.9° nad normalom

Dunajska borza

dne 21. maja 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 20	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	" 10	"
Avstrijska zlata renta	122	" 50	"
Avstrijska krona renta 4%	101	" 20	"
Ogerska zlata renta 4%	122	" 45	"
Ogerska krona renta 4%	98	" 85	"
Avstro-ogerske bančne delnice	946	" —	"
Kreditne delnice	348	" 25	"
London vista	120	" 05	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	" 72 1/2	"
20 mark	11	" 75	"
20 frankov	9	" 53	"
Italijanski bankovci	44	" 45	"
C kr. cekini	5	" 65	"

Hišo v Brežicah

ki ima 7 sob, 2 kuhinji, 2 kleti, pralnico, lep vrt in studenec — vse v najboljšem stanju — **prodaja zaradi preselitve**

(2434-2) notar dr. Firbas.

Ravnokar je izšel v naši zalogi:

(2440-2)

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral in izdal

Anton Brezovnik.

Druga povsem predelana in za polovico pomnožena izdaja. Str. 308.

Cena 90 kr., po pošti 10 kr. več.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigarna v Ljubljani.

Akviziterja

za življensko zavarovanje

proti izdatni stalni služnini vzprejme takoj po vsem slovenskem ozemlju razširjena zavarovalnica. Pogoji: Znanje slovensčine in nemščine, neomažeževano življenje, sposobnost za občevarje z vsemi stanovi ter resna volja, marljivost in vztrajnost.

Ponudbe pod naslovom: „Resna volja“ upravnistvu tega lista. (2431-2)

Tkalnica A. M. Ledec-a sina

v Kostelcu nad Orlico na Češkem

prodaja svoje lastne izdelke naravnost odjemnikom za **tvorniške cene**, in sicer:

kanafase, 112 cm	meter po 38 kr.
86 cm	" 28 "
svetle, dvonitne cefire za srajce, 78 cm	" 24 "
tiskane	" 28 "
temne za obleke	" 28 "
črne	" 30 "
za kuhinjske predpasnike	komad 30 "

z železnico franko, s pošto na stroške odjemnikov. Ukusno izvedenje, pristnost barv in jako nizko postavljene cene pri izborni jakosti pridobivajo mojim izdelkom povsod pristop.

Vzorke na zahtevanje z obratom pošte. (2391-2)

Nagrobne vence

v največji izbiri in po najnižjih cenah

trakove k vencem

z ali brez napisov v vseh barvah

(2054-11) IV. priporoča

Karol Recknagel.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. maja 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čes. Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linc, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čes. Selthal v Solnograd, Steyr, Linc, Budejovice, Pízen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko čes. Amstetten na Dunaj.

Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 11. uri 50 min. popoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.

Ob 4. uri popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čes. Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Ino, most, Bregenc, Curih, Genova, Paris, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pízen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 7. uri 44 min. zvečer osonni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Linc, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 8. uri zjutraj osonni vlak iz Lesce-Bleda.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 11. uri 25 min. popoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linc, Steyra, Pariza, Genova, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak s Dunaja preko Amstettena, iz Lipske, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pízenja, Budejovic, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.

" 2. " 05 " popoldne " "

" 6. " 50 " zvečer " "

" 10. " 25 " zvečer " "

(Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 58 min. zjutraj iz Kamnika. (1705-116)

" 11. " 15 " popoldne " "

" 6. " 20 " zvečer " "

" 9. " 55 " zvečer " "

(Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Izprašan strojevodja

ki mora biti tudi praktičen ključar, se išče.

Ponudbe pod „Mašinist“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (2443-1)

V Vintgar! (Rothweinklamm.)

K binokostnim p.aznikom se za prihodnje poletje zopet odpre

Žumrova restavracija

ter se priporoča p. n. obiskovalcem divje romantične soteske v Vintgarju za prijazen obisk, zagotavlja dobro postrežbo s pivom, naravnim vinom in z mrzlimi jedili. (2442-2)

Prodaja stavbenega prostora.

Z leseno ograjo obdani stavbeni prostor na „Reseljevi cesti“ se prostovoljno prodaja. (2429-2)

Ponudbe vzprejema lastnik, Mestni trg šte. 7, I. nadstropje.

Fran Čuden

v Ljubljani
na Velikem trgu

6 priporoča posebno veliko izber 2349

birmanskih daril

po znižanih cenah.

VABILO

k rednemu glavnemu zboru

bolniške blagajne političnega okraja logaškega

kateri bude

dne 31. maja 1896 ob 3. uri popoldne v hiši št. 3 v Dolenjem Logatcu

s tem le vzporedom:

- 1.) Poročilo o delovanju 1895. l. in predložitev računov za to leto v odobrenje.
- 2.) Volitev 3 članov v predstojništvo za dobo 1 leta.
- 3.) Volitev nadzorstva.
- 4.) Volitev razsodišča.
- 5.) Nasveti.

Ako bi se tega zborovanja ne udeležilo zadostno število blagajniških članov, vršil se bo drugi glavni zbor ravno ta dan ob 6. uri popoldne, pri katerem pa bo zadostovalo po §. 30. društ. pravil za sklepčnost vsako število navzočih članov.

P. n. gospodje delodajalci se uludno prosijo to vabilo naznaniti tudi vsem svojim delavcem — članom okrajne bolniške blagajne.

Predstojništvo okrajne bolniške blagajne v Logatcu

dne 15. maja 1896.

(2438) **Tomo Tollazzi,**
t. č. predsednik.

Jakob Kobilca

naznanjam p. n. občinstvu, da preselim z dnem 20. maja t. l. svojo

prodajalnico dežnikov in solnčnikov

iz Špitalskih ulic na Mestni trg št. 23.

P. n. občinstvu se zahvaljujem za dosežanji obisk in zagotavljam, da bodem stvarnoistemu, kakor dosedaj v preteklih 35 letih, vedno s poštenim in cenanim blagom postregel. (2435-3)